

עפ"ג 24376/07 - אדי עמר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"ג 24376-07-14 עמר נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת מרים סוקולוב
המעורער: אדי עמר
נגד מדינת ישראל
המשיבה:

פסק דין

1. המערער הורשע בבית משפט קמא על סמן הודייתו בעבירה של גידול וייצור של סמים מסוכנים, עבירה על סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים, החזקה ושימוש בסם שלא לצריכה עצמית, עבירה על סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים וכן החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית.

כתב האישום מתעד את קיומה של מעבדת סמים משלכלה שאותה החזיק המערער בשני מקומות: האחד בדירותו והשני על גג הבית. נקיים ונאמר כי הוצגו בפנינו התמונות שהניצחו את מעבדת הסמים וכדרך של תמונותן הן מספרות את הסיפור טוב יותר מאשר המילים שנכתבו בכתב האישום, ובודיעבד בגזר הדין. מדובר במעבדת סמים משלכלה, מצויה כדבאי המUIDה על עיסוק מסחרי ומקטועי בגידול הסם. רק כדי לסביר את האוזן נציין שבין היתר החזיק המערער משקל אלקטронי שנوعד, לפי גרסתו שלו, לצורך שקיילת הדשנים לגידול הסם, דודים, מפוח, כבלים חשמליים, טרמוסטטים, והוא שאמרנו כל הצד הנחוץ לעיסוק מקטועי.

2. כאמור, המערער הודה בעבירות שייחסו לו ובית המשפט קיבל לגביו תסקير. בודיעבד יש בפנינו גם חוו"ד של האגד לשירותים חברתיים בעיריית ת"א יפו, שם השתלב המערער ביחידת לטיפול בנפגעים סמים. בסופה של יום, הטיל עליו בית משפט קמא (כב' השופט ע' דרייאן) את העונשים הבאים:

א. 8 חודשים מאסר בפועל שהם ינוכוימי המעצר.
ב. 6 חודשים מאסר על תנאי באשר לעבירה סמים מסווג פשע ו- 3 חודשים מאסר על תנאי באשר לעבירה סמים מסווג עונן.

כמו-כן הוטל עליו קנס בסך 3,000 ל"נ ופסילה על תנאי מלקלל או להחזיק רישיון נהיגה בת שנה אחת

עמוד 1

למשך שנתיים מיום שחרורו.

עוד הורה בית משפט קמא לחייב את הרכוש שנhaftה אצל המערער, זאת לאחר שהוכרז כסוחר סמים. הרכוש כלל מחשב, אופנאות, קסדות, מכשירי טלפון, כונן מחשב וכן כסף מזומן בסך 1,500 אירו ו- 1,650 דולר ו- 45,600 ₪.

על גזר הדין על כל חלקיו, הן התוצאה העונשית והן החלטת החילוט, הערעור שבפנינו.

3. באשר לנזר הדין - עיקר השגתו של הסגנו רמת מהקודות בתהליך השיקום שעבר המערער. לטענת הסגנו, מדובר בתהליך שיקום יוצא דופן. המערער נרתם לתהליכי טיפול שמצוין את ביטויו בעיקר בחוויה"ד של היחידה לטיפול בנפגעים סמים שהזוכה כבר לעיל. המערער מתמיד בטיפול זה כפי שעולה מהמכתב העדכני שהוגש לעיונו, הוא משתתף בעקבות וברצינות לכל אורך התקופה החל מ- 15.1.14 ועד היום בכל המפגשים, ובכל קבוצות הטיפול. ההתרשות של המטפלים בו היא, כי הטיפול מקרין על כל חייו ונושא פרי. המערער עתיד להתחילה בקרוב טיפול בקבוצה טיפול נוספת כשהעתירה היא כמובן לאפשר לו למצות את הטיפול גם בקבוצה זו. עוד טוען הסגנו, כי בהתייחס למתחמי ענישה בתיקים דומים, בית משפט קמא החמיר עם המערער כאשר קבע מתחם ענישה הנע בין 8 חודשים ברף התחתיו ועד 20 חודשים ברף העליון.

4. באשר לחילוט, לטענת הסגנו, שגה בית משפט קמא כאשר הכריז על המערער מלכתחילה כסוחר סמים, שכן לא היו ראיות לכך שהסמים נועדו להפצה ושגה בדייעבד כאשר הורה על חילוט הרכוש. המערער הסביר את מימון הרכוש. הייתה התייחסות ספציפית למקור הכספי, הן זה שנhaftה והן זה ששימש לקניית הרכוש שמדובר בו. הנטול המוטל על המערער להוכיח את מקורות של הרכוש אינם ברמה של מעבר לספק סביר, אלא רק ברמה של הטיה מazon הסתברויות, ובנטול זה עמד המערער.

שקלמו את טיעוני הסגנו ולא מצאו לנכון להתערב בענישה.

5. נתחיל מהعبירות שמדובר בהן. ביום דיןיהם זה עצמו שמתנהל בפני ערכאת ערעור אחת מני רבות ששומעת ערوروים היום במדינת ישראל, זהו התקיק השלישי שאנו דנים בו במשפט סם. נראה כי התופעה של מעבדות סמים הפכה להיות "להיט". העבירה הפכה להיות נפוצה ומצדנו נסיף, גם נפייצה שחרי גלום בה פוטנציאלי סיכון רב ביותר. גידול הסמים כנראה הוא קל ופשוט יחסית ושם עובדה זו מעודדת אנשים רבים לעסוק בגידול הסם. המערער שבפנינו פועל כמקצתן מובהק במישור זה. לא בכדי הזכרנו ופירטנו את הצד הרוב שנמצא בדירותו. הצד מעיד על כך שאין מדובר בעיסוק מקרי ואקרים, אלא בעיסוק שיטתי ומתרשם מהמערער השקיע בו זמן, משאבים כספיים ועובדת. התוצאות אליהן הגיע המערער - בכך כוונתנו למה שנhaftה בדירה - גם הן מדברות بعد עצמן. מדובר בשתיי קנאביס במשקל של 4.380 ק"ג נטו וכן קרוב ל- 2 ק"ג נוספים במיחסן שהוא על גג הבית. סכומי הכספי והמט"ח שנhaftסו בדירה מתישבים גם הם עם עיסוק מקטוע בגידול הסם. כך קבע בית משפט

כמו ואינו ראוי להתערב בקביעה זאת.

6. הزاد לנו, לצערנו, לא אחת ולא שתיים לומר את דברנו באשר למשמעות קיומן של אותן מעבדות סם והענישה היא מתחייבת מכך. אנו מפנים לע"פ 17796-10-14 וכן לע"פ 46738-09-14, שם התייחסנו לשាមנות של נגע מעבדות הסמים. אמרנו באופןם מקרים כי מן הראי להעלות את רף הענישה, גם שמדובר עליינו שהעלאת רף הענישה כאשר היא נעשית, צריכה להיעשות בהדרגות ולא בהינפק. קולמוס. יחד עם זאת, נראה לנו שגזר הדין בתיק הנוכחי ומתחם הענישה שקבע בית המשפט, אינו מבטא עליה דרמטית ברף הענישה זה והוא פושע עקב בכך אגדול לצד מתחמים שנקבעו בתיקים דומים. לעומת זאת, ניתן למצוא פסיקה שבה נקבעו מתחמים קלים יותר, עדין המתחם שקבע בית משפט כמו הוא מתחם ראוי ומידתי שנוטה חסד עם המערער.

בבית המשפט ציין, כי "כמויות החומר שנתפסו בדירה שהן שמורות בנסיבות מיוחדות ומוכנות לשימוש וגם הכמות הגדולה מאוד של גזם שנתפס במחסן על הגג בשקים, מעידים כי הנאשם עסק בגידול בהיקפים ניכרים תקופת ממושכת". האמור לעיל מעוגן היטב בחומר הראית שהייתה בפני בית משפט כאמור וחזרנו למסקנה כי מתחם הענישה הולם. מתחם הענישה לעולם-Amor לשקוף את מעשה העבירה בנסיבותיו והנסיבות בתיק זה מדברות בעד עצמן.

7. באשר לטענת השיקום - עינו במסמכים שהונחו בפנינו, לרבות הדז"ח של היחידה לטיפול בנפגעים סמים בעיריית ת"א, המערער אכן עבר כברת דרך אולם השיקום במקרה זה אינו יכול לשאת על גבו משקל ההכרעה. שיקום אינו מילת כסם, גם לא בעידן תיקון 113. בית המשפט צריך לשקל כל מקרה לגופו. אנו מפנים לענן זה לע"פ 452/14 "שיקום אינו בא להחליף את עיקרונות ההלימה ולא בכל מקרה ומקרה הוא יביא לחריגת לקולא מתחם הענישה שנקבע".

לפיכך, אינו ראוי לנכנן להתערב בענישה. הענישה היא מידתית וholeמת את מכלול הנסיבות.

8. באשר להכרזתו של המערער כסוחר סמים - בית המשפט פועל במקרה זה על-פי הוראת החוק, סעיף 36(ב) קובע חזקה שבחוק, בית המשפט-Amor לקבע כי המערער סוחר סמים בנסיבות מסוימות ובמקרה זה הנסיבות הוכחו במלואן. חילוט הרכוש נובע ומתחייב מההכרזה כסוחר סמים. סעיף 36(א) אומר: "הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפורט ובנוסף לכל עונש, יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא" כך נהג בית משפט קמא וכך היה עליו לנוהג. קיימת חזקה שבחוק בסעיף 31.6 שמעבירה את נטל הראיה לנאים להוכיח את "כשרותו" של הרכוש או הכספי שנתפס בדירה. בית משפט קמא קבוע, גם שבקרה, כי המערער לא עמד בנטול זה וגם בנושא זה אינו ראוי להתערב. בע"פ בן שטרית שאליו הפנה בית המשפט נקבע כי: "אין די בספק שמעלה המערער באשר למקומו של הכספי או הרכוש", במקרה הנוכחי טיעונו של המערער בנושא מקור הרכוש אינם עומדים במח摊 של הטית מתן הסתברויות, שעל כן צדק בית משפט קמא.

.9. באשר לטענה הנוספת כי בית המשפט לא בדק קיומם של אמצעי מchia למעערר: נתחילה ונאמר כי הטענה לא הועלתה בבית משפט כאמור ומן הראייה היה שתעללה. אולם מעבר לכך ולגופו של עניין, לא מצאנו בה ממש. המערער אמר בחקירהו במשטרת כי יש לו לעללה מ- 170,000 ל"נ בחשבונה של אחותנו, עוד קרנות גמל שונות וסקומיים אחרים, די בכך והותר למחייתו, שעלה כן גם בהיבט זה לא מצאנו מקום להתערב.

סוף דבר:

לא מצאנו ממש בערעור זה ואנו דוחים אותו.

ניתן והודע היום כ"ט שבט תשע"ה, 18/02/2015 במעמד הנוכחים.

דבורה ברלינר, נשיאת
אב"ד

ג'ורג קרא, ס"נ

מרימ סוקולוב, שופטת